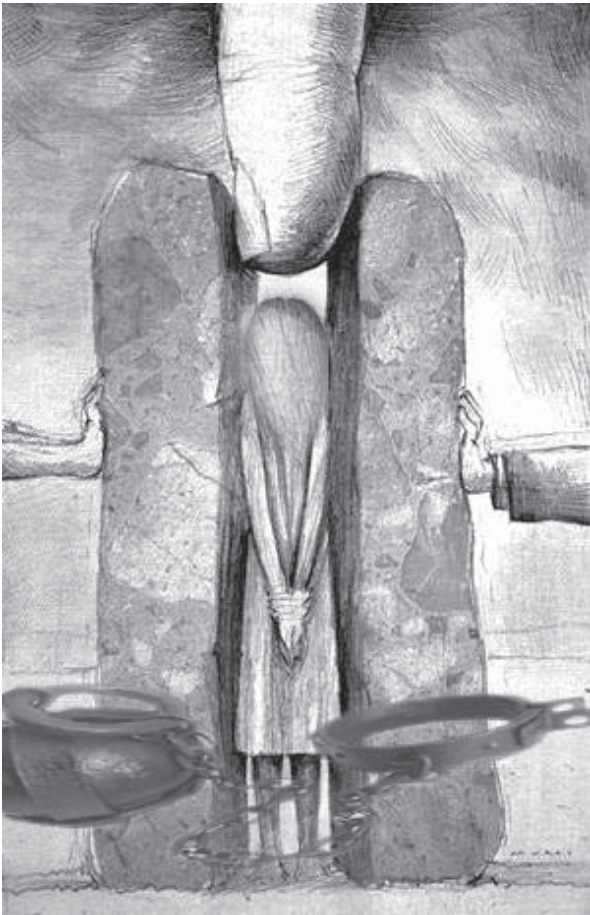

ന സ്ത്രീ ജീവിതമർഹതി?

ഉസ്മാൻ പാലക്കാഴി

തസ്ലീമ നസ്റീനെ പോലെ 'തുറന്നെഴുതാനും' സാനിയ മിർസയുടെ ടെന്നീസ് വേഷം സ്വീകരിക്കാനും ശക്തിയെ പോലെ അഴിച്ചിട്ട് അഭിനയിക്കാനും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ സന്നദ്ധരാവുകയും അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്ക് നൽകാൻ പണ്ഡിതന്മാരും സമൂഹവും തയ്യാറാവുകയും ചെയ്താൽ മുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഏതാണ്ടെല്ലാം പരിഹൃതമാകും എന്ന നിലയ്ക്കാണ് പലരും എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

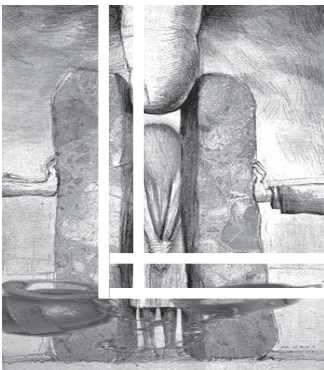
ഇസ്ലാം വിമർശകരുടെ നിരന്തരമായ ആരോപണ വിഷയം ഇസ്ലാം സ്ത്രീകൾക്ക് യാതൊരു പരിഗണനയും സ്മാനവും നൽകുന്നില്ല എന്നതാണ്. ഇസ്ലാം സ്ത്രീകളോട് അതിക്രമം കാണിക്കുന്നു, സ്ത്രീകളെ അടിച്ചമർത്തുന്നു; അടിമകളാക്കി വെക്കുന്നു, പർദയ്ക്കുള്ളിലിട്ട് അവളുടെ വ്യക്തിത്വം നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നെല്ലാം വി

ളിച്ചുപറയുവാൻ തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള മുഴുവൻ മാർഗങ്ങളും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ദുഷ്ട-ശ്രാവ്യ വാർത്താ മാധ്യമങ്ങൾ, സിനിമ, സാഹിത്യകൃതികൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നു. സ്ത്രീസംരക്ഷകരായി ചമയുന്ന ഫെമിനിസ്റ്റുകളടക്കമുള്ള വിമർശകർ വാസ്തവത്തിൽ

കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇസ്ലാം സ്ത്രീക്ക് നൽകുന്ന പരിഗണനയും സംരക്ഷണവും ഇസ്ലാമികാദർശം പുണരുമ്പോൾ അവൾക്കു ലഭ്യമാകുന്ന സംരക്ഷണം ഇക്കൂട്ടരെ തെല്ലൊന്നുമല്ല അലോസരപ്പെടുത്തുന്നത്.

തസ്ലീമ നസ്റീനെ പോലെ 'തുറന്നെഴുതാനും' സാനിയ മിർസയുടെ ടെന്നീസ് വേഷം സ്വീകരിക്കാനും ശക്തിയെ പോലെ അഴിച്ചിട്ട് അഭിനയിക്കാനും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ സന്നദ്ധരാവുകയും അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്ക് നൽകാൻ പണ്ഡിതന്മാരും സമൂഹവും തയ്യാറാവുകയും ചെയ്താൽ മുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഏതാണ്ടെല്ലാം പരിഹൃതമാകും എന്ന നിലയ്ക്കാണ് പലരും എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സിനിമാരംഗത്തും സംഗീത രംഗത്തും കഥകളി പോലുള്ള കലകളിലും എന്തുകൊണ്ട് മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ വരുന്നില്ല, സാനിയമാർ എന്തുകൊണ്ട്

അർധനഗ്നയും പൂർണ്ണനഗ്നയുമായി സ്ത്രീ തങ്ങളുടെ മുഖിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ലജ്ജയും അന്തസ്സും അഭിമാനവും അടിയറവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഇവരുടെ കണ്ണിൽ വനിതയുടെ പുരോഗതി. സിനിമയുടെയും സൗന്ദര്യമത്സരത്തിന്റെയും കലയുടെയുമൊക്കെ പേരിൽ മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ വ്യാപകമായി രംഗത്തിറങ്ങിയാലേ അവർ രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ, ഇസ്ലാമും അതിന്റെ വേദഗ്രന്ഥമായ ഖുർആനും മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ അധ്യാപനങ്ങളുമാണ് സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും പിന്തിരിപ്പൻ ആശയം വെച്ചു പുലർത്തുന്നത് എന്ന് പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളിലിരുപ്പ് മനസ്സിലാക്കാൻ അത്രവലിയ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല.

കേരളമുസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല തുടങ്ങിയ 'കനപ്പെട്ട' ചർച്ചകൾ ഈയിടെ ചില ആനുകാലികങ്ങളിൽ കാണുവാൻ സാധിച്ചു.

സത്യത്തിൽ സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന പേരിൽ പെണ്ണിനെ പുരുഷന്റെ കൈയിലെ കളിപ്പാട്ടമാക്കുവാനാണ് ഇവരുടെ ശ്രമം. അർധനഗ്നയും പൂർണ്ണനഗ്നയുമായി സ്ത്രീ തങ്ങളുടെ മുഖിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ലജ്ജയും അന്തസ്സും അഭിമാനവും അടിയറവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഇവരുടെ കണ്ണിൽ വനിതയുടെ പുരോഗതി. സിനിമയുടെയും സൗന്ദര്യമത്സരത്തിന്റെയും കലയുടെയുമൊക്കെ പേരിൽ മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ വ്യാപകമായി രംഗത്തിറങ്ങിയാലേ അവർ രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ, ഇസ്ലാമും അതിന്റെ വേദഗ്രന്ഥമായ ഖുർആനും മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ അധ്യാപനങ്ങളുമാണ് സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും പിന്തിരിപ്പൻ ആശയം വെച്ചുപുലർത്തുന്നത് എന്ന് പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളിലിരുപ്പ് മനസ്സിലാക്കാൻ അത്രവലിയ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. ഇതര മതങ്ങളുടെയും സംസ്കാരങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യവും അവയിൽ സ്ത്രീക്കുള്ള പരിഗണനയും സ്ഥാനവും അവ അവൾക്കു നൽകുന്ന അവകാശങ്ങളുമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേ ഇസ്ലാം സ്ത്രീയെ എത്രമാത്രം ആദരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

സ്ത്രീ ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിൽ

പുരാതന ഭാരത സംസ്കാരത്തിൽ അഭിപ്രായ സാമ്യത്തോടുകൂടിയെങ്കിലും സ്ത്രീ ചിലപ്പോൾ ചുരുക്കത്തിൽ പന്തയവസ്തുവാകാൻ പോലും അവൾ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പുനർവിവാഹത്തിന് അവൾക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബഹുഭർതൃത്വ സമ്പ്രദായം ഇന്ത്യയുടെ പലയിടങ്ങളിലും നിലനിന്നിരുന്നു.

ദേവദാസി സമ്പ്രദായം

കർണാടകയിലും മഹാരാഷ്ട്രയിലും ദേവദാസ്യത്തിന്റെ പേരിൽ വേശ്യാവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടിവരുന്ന സ്ത്രീകളാണ് ദേവദാസികൾ. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ദൈവപ്രീതിക്കുവേണ്ടി എന്ന പേരിൽ ഈ 'തൊഴിലിൽ' അവർക്ക് ഏർപ്പെടേണ്ടി വരുന്നു. അവർക്ക് വിവാഹിതരാവാൻ പാടില്ല. ആരാധനാഗീതങ്ങൾ പാടുകയും തങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം കാമസംതൃപ്തി നൽകുകയുമാണ് അവരുടെ കർത്തവ്യം!

ദേവദാസി സമ്പ്രദായം നിരോധിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ നിയമനിർമ്മാണം നടന്നത് 1914ലാണ്. കർശന നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിയി

ട്ടുണ്ട്. 1947ൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം 'ദേവദാസി സമർപ്പണ നിരോധന നിയമം' പാസാക്കി. ഇത് പിന്നീട് റദ്ദാക്കി 1987ൽ പുതിയ നിരോധന നിയമം കൊണ്ടുവന്നു. കർണാടക ഗവൺമെന്റും 1982ൽ ദേവദാസി സമർപ്പണ നിരോധന നിയമം കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ ഇന്നും ഈ സമ്പ്രദായം നടക്കുന്നുണ്ട്. നിയമവിരുദ്ധമായതിനാൽ രഹസ്യമായാണ് സമർപ്പണ ചടങ്ങുകൾ നടക്കുന്നതെന്നു മാത്രം.

“ഓരോ വർഷവും മാർഗശീർഷ പൗർണമി ദിവസം അയ്യായിരത്തോളം പെൺകുട്ടികൾ യെല്ലമ്മാ ദേവിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ 'വധു'ക്കളായിത്തീരാറുണ്ടെന്ന് ഡോ. അധവ് അറിയിച്ചു. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ഇത്തരം 2,50,000 'യെല്ലമ്മ'മാരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കും” - 1975 സെപ്തംബർ 30ലെ മാതൃഭൂമിയിൽ വന്ന വാർത്തയാണിത്.

കർണാടകയിലെ ബൽഗാം ജില്ലയിലെ സൗബട്ടിയിലുള്ള യെല്ലമ്മ ക്ഷേത്രത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഈ സമ്പ്രദായം നടക്കുന്നത്. നിയമമൂലം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 1989 ഫെബ്രുവരിയിലെ വാർഷിക തീർത്ഥാടന കാലത്ത് പോലും ഒൻപതിനും പതിനഞ്ചിനുമിടയ്ക്കു പ്രായം വരുന്ന അയ്യായിരത്തിൽപരം ബാലികമാർ 'യെല്ലമ്മ ഭഗവതി'ക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടത്രെ.

രേണുക എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്ന യെല്ലമ്മ ഇതിഹാസ പ്രകാരം വിഷ്ണുവിന്റെ ആറാമത്തെ അവതാരമായ പരശുരാമന്റെ അവതാരമാണ്. ആശ്രമത്തിലേക്ക് വെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ നർമദാതീരത്തേക്ക് പോയ രേണുക സാല രാജാവായ ചിത്രരഥൻ തന്റെ ഭാമിനിയോടുകൂടി ജലക്രിഡ ചെയ്യുന്നത് നോക്കിനിന്നുപോയി. തൻമൂലം വെള്ളം എത്തിക്കാൻ വൈകി. രോഷാകുലനായ ഭർത്താവ് ജമദഗ്നി മുനി പരശുരാമനോട് അമ്മയുടെ തല കൊച്ചാൻ പറഞ്ഞുവത്രെ. പരശുരാമൻ പിതൃകല്പന അനുസരിക്കുകയും അമ്മയെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു!

മകന്റെ അനുസരണ ശീലത്തിൽ സംപ്രീതനായ ജമദഗ്നി അവന് മൂന്നു വരങ്ങൾ നൽകി. മാതാവിനു വീണ്ടും ജീവൻ നൽകണമെന്നായിരുന്നു പരശുരാമന്റെ അഭ്യർത്ഥന. രേണുകയുടെ ശിരസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. അതിനാൽ അവരെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ഒരു ശിരസ്സ് വേണം! ജമദഗ്നി അപ്പോൾ യെല്ലമ്മ എന്ന ഒരു ശുഭ്ര സ്ത്രീയുടെ ശിരഃഭാഗം നടത്താൻ പരശുരാമനോടാവശ്യപ്പെടുകയും യെല്ലമ്മയുടെ ശിരസ്സുപയോഗിച്ച് രേണുകയ്ക്ക് ജീവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു!

ഈ ഇതിഹാസമുപയോഗിച്ച് സവർണരായ സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ കീഴ്ജാതിയിൽ

പെട്ട സ്ത്രീകൾ തങ്ങൾക്കുള്ള സർവവും സമർപ്പിച്ചാൽ അവർ പിന്നീട് ബ്രാഹ്മണ സ്ത്രീകളായി പുനർജന്മം നേടുമെന്ന് പ്രചരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ യെല്ലമ്മാ വിശ്വാസം പട്ടികജാതിക്കാർക്കിടയിൽ വേരൂന്നി. യെല്ലമ്മ ഭക്തരിൽ തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും ഈ വർഗ്ഗക്കാരാണ്. ഒരു സ്ത്രീക്ക് സമർപ്പിക്കാനുള്ള വിലപ്പെട്ട സ്വത്ത് സ്വന്തം ശരീരമാകയാൽ യെല്ലമ്മക്കു വേണ്ടി എന്ന പേരിൽ അവർ ശരീരം പുരുഷന്മാർക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷിതാക്കൾ പെൺകുട്ടികളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

സതി

ഭാരതത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ക്രൂരമായ മറ്റൊരാചാരമായിരുന്നു സതി. ഭർത്താക്കന്മാർ മരിച്ചാൽ അവരുടെ ചിതയിൽ ചാടി വിധവകൾ മരിക്കണമെന്നായിരുന്നു സതിനിയമം. സതിയനുഷ്ഠിച്ച സ്ത്രീ സതിദേവിയായി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

രാജസ്ഥാനിലെ ദേവ്ദാലാ ഗ്രാമത്തിൽ 1987 സെപ്തംബർ നാലിന് രൂപ്കൻവർ എന്ന യുവതി ഭർത്താവിന്റെ ചിതയിൽ ചാടി വെന്തെരിഞ്ഞത് വൻവാർത്തയായിരുന്നു. നാട്ടുകാരെ യെല്ലാം അറിയിച്ച് അനുഷ്ഠാനപരമായ സ്നാനം നടത്തി, മന്ത്രകോടിയുടുത്ത്, ആരേണങ്ങളുണിഞ്ഞ്, എട്ടുമാസത്തെ ദാവത്യത്തോടെ മരണപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ തല മടിയിൽ വെച്ച് അവർ മരണം പുൽകുകയായിരുന്നു എന്നും അതല്ല അവരെ ചിതയിലേക്ക് എടുത്തറിയുകയായിരുന്നു എന്നും വാർത്തയുണ്ടായിരുന്നു. നാലായിരത്തോളം പേർ ആ സംഭവത്തിന് ദുഃഖസാക്ഷികളായി പുളകംകൊള്ളുകയും 'സതി മാതാ കി ജയ്' എന്ന് ആരവം മുഴക്കുകയും ചെയ്തുവത്രെ!

രാജാരാം മോഹൻ റായിയെ പോലുള്ളവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി വിലയ്ക്കും ബെൻഡിക് പ്രഭു സതി നിരോധിച്ചുവെങ്കിലും ഉത്തരേന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് അത് പാടെ നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

'ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ സതി അനുഷ്ഠിക്കാൻ തയ്യാറായാൽ ഹൈദരാബാദിലെ കുടിനീർ പ്രശ്നം ഉടൻ തീരും' എന്ന് പുരി ശങ്കരാചാര്യർ ഹൈദരാബാദിലെ നവജീവൻ സ്കൂളിൽ ചേർന്ന യോഗത്തിൽ പറഞ്ഞത് വിവാദമായിരുന്നു. ഋഗ്വേദത്തിന്റെ പിൻബലം അതിനുണ്ട് എന്നും രാജാരാം മോഹൻ റായി ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്ത് ധാരാളം വിധവമാർ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു!

സ്ത്രീ വേദോപനിഷത്തുകളിൽ

സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച് ഋഗ്വേദകാലത്തുണ്ടായി

രുന്ന വീക്ഷണം വളരെ വികലമായിരുന്നു. അവൾ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവളും കഴുതപ്പുലിയുടെ ഹൃദയമുള്ളവളുമാണെന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ സങ്കല്പം.

സർവദോഷങ്ങളുടെയും പേടകമായ നാരി നരകാഗ്നിയിലെ ഇന്ധനമാണ്. യാജ്ഞവൽക്യോപനിഷത്തിൽ പറയുന്നു:

ജലനാ അതി ദുര്യോപി സരസാ അപി നീരസാഃ

സ്ത്രീയോ ഹി നരകാഗ്നിനാ മിന്ധനം ചാരുദാരുണാം (ശ്ലോകം 16)

"വളരെ ദൂരെ വെച്ചുതന്നെ ദഹിപ്പിക്കുന്നവളും സരസയാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും രാസഹീനയും നരകാഗ്നിയിലെ ഇന്ധനവുമായ സ്ത്രീ സുന്ദരിയാണെങ്കിലും ഭയനകമാണ്".

കാമനാമ്നാ കിരാതേന വികീർണാ മുഗ്ധ ചേതസഃ

നാര്യോ നരവിഹം ഗാനാമംഗ ബന്ധനവാഗുരാഃ (ശ്ലോകം 17)

"കാമദേവനാകുന്ന കിരാതൻ മനുഷ്യനാകുന്ന പക്ഷികളെ അകപ്പെടുത്താൻ വീശിയ വലയാണ് മുഗ്ധചേതസ്സുകളായ നാരിമാർ".

സർവേഷാം ദോഷരത്നാനാം സുസമുദ്ഗതികയാനയാ

ദുഃഖ ശൃംഖലയാ നിത്യമലമസ്തു മ മസ്ത്രീയാ (ശ്ലോകം 19)

"സർവ ദോഷരത്നങ്ങളുടെ പേടകവും ദുഃഖമാകുന്ന ശൃംഖലയുമായ സ്ത്രീയിൽനിന്ന് ഭഗവാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കട്ടെ".

ഭഗവദ്ഗീതയും സ്ത്രീകളെ അധമകളായാണ് ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മാഹി പാർഥ വ്യാപാശ്രിത്യ യേള പിസ്യുഃ പാപയോനയഃ

സ്ത്രീയോ വൈശ്യാസ്ത്വമാ ശൂദ്രസ്തേള പിയാന്തി പരാം ഗതിം (9:32).

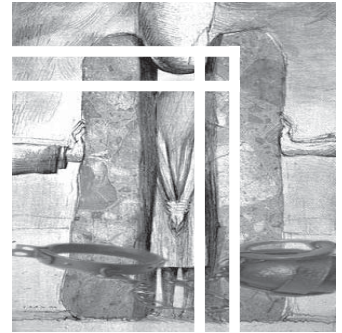
"അർജുനാ, സ്ത്രീകൾ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ എന്നിങ്ങനെ പാപയോനിയിൽ ജനിച്ചവരായിരുന്നാലും എന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ചാൽ പരമഗതി പ്രാപിക്കുന്നു".

മനുസ്മൃതി പറയുന്നു:

പിതാ രക്ഷതി കൗമാരേ ഭർത്താ രക്ഷതി യൗവനേ

രക്ഷതി സ്ഥവിരേ പുത്രാ ന സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യ മർഹതി (9:3).

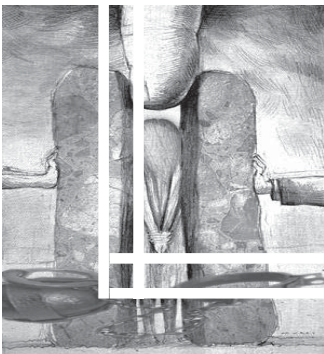
ഈ ശ്ലോകത്തിന് പ്രൊഫ. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ തന്റെ മനുസ്മൃതി സാരബോധിനിയിൽ നൽകുന്ന അർത്ഥം കാണുക: "സ്

രാജസ്ഥാനിലെ ദേവ്ദാലാ

ഗ്രാമത്തിൽ 1987 സെപ്തംബർ നാലിന് രൂപ്കൻവർ എന്ന യുവതി ഭർത്താവിന്റെ ചിതയിൽ ചാടി വെന്തെരിഞ്ഞത് വൻവാർത്തയായിരുന്നു. നാട്ടുകാരെയെല്ലാം അറിയിച്ച് അനുഷ്ഠാനപരമായ സ്നാനം നടത്തി മന്ത്രകോടിയുടുത്ത് ആരേണങ്ങളുണിഞ്ഞ്, എട്ടുമാസത്തെ ദാവത്യത്തോടെ മരണപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ തല മടിയിൽ വെച്ച് അവർ മരണം പുൽകുകയായിരുന്നു എന്നും അതല്ല അവരെ ചിതയിലേക്ക് എടുത്തറിയുകയായിരുന്നെന്നും വാർത്തയുണ്ടായിരുന്നു. നാലായിരത്തോളം പേർ ആ സംഭവത്തിന് ദുഃഖസാക്ഷികളായി പുളകം കൊള്ളുകയും 'സതി മാതാ കി ജയ്' എന്ന് ആരവം മുഴക്കുകയും ചെയ്തുവത്രെ!.

സ്വയം ക്ലേശിച്ച് ഉപജീവനമാർഗം തേടാൻ സ്ത്രീകളെ നിർബന്ധിക്കാതെ ബാല്യത്തിൽ പിതാവും യൗവനത്തിൽ ഭർത്താവും വാർധക്യത്തിൽ മകനും സ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷണച്ചുമതല ഏൽക്കണമെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയാണിതിൽ എന്നു പറയുന്നവർ ശ്ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യപാദമായ “ന സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹതി”യെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടുപെടുന്നതു കാണാം. ഇതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ശ്ലോകം ഈ സംശയം തീർക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

ത്രീയെ കൗമാരത്തിൽ (വിവാഹംവരെ) പിതാവ് രക്ഷിക്കുന്നു. യൗവനത്തിൽ ഭർത്താവ് രക്ഷിക്കുന്നു. വാർധക്യത്തിൽ (ഭർത്താവില്ലെങ്കിൽ) പുത്രന്മാർ രക്ഷിക്കുന്നു. (ഭർത്താവും പുത്രന്മാരുമില്ലെങ്കിൽ പിതാവ് രക്ഷിക്കുന്നു”.

“ന സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹതി” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു! “സ്ത്രീ ഒരു കാലത്തും സ്വാതന്ത്ര്യം അർഹിക്കുന്നില്ല” എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം.

സ്വയം ക്ലേശിച്ച് ഉപജീവനമാർഗം തേടാൻ സ്ത്രീകളെ നിർബന്ധിക്കാതെ ബാല്യത്തിൽ പിതാവും യൗവനത്തിൽ ഭർത്താവും വാർധക്യത്തിൽ മകനും സ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷണച്ചുമതല ഏൽക്കണമെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയാണിതിൽ എന്നു പറയുന്നവർ ശ്ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യപാദമായ “ന സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹതി”യെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടുപെടുന്നതു കാണാം. ഇതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ശ്ലോകം ഈ സംശയം തീർക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

അസ്വതന്ത്രാഃ സ്ത്രീയഃ കാര്യാഃ പുരുഷൈർ സൈർ ദിവാനിശം

വിഷയേഷു ച സജ്ജന്ത്യഃ സ്തംസമാപ്യാ ആത്മനോ വശേ (9:2)

ഇതിന് പ്രൊഫ. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ നൽകുന്ന അർത്ഥം കാണുക:

“സ്വന്തം കുടുംബത്തിലെ ഭർത്താവ് മുതലായ പുരുഷന്മാർ എപ്പോഴും സ്ത്രീകളെ സ്വാധീനകളാക്കി വെക്കണം (സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കരുത്). രൂപരസാദിവിഷയങ്ങളിലും അധികം ആസക്തകളായാൽ സ്വന്തം അധീനതയിൽ നിയന്ത്രിച്ചു നിറുത്തണം”.

ഒരു കാര്യത്തിലും സ്ത്രീക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കരുത് എന്നു തന്നെയാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നത്. അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ ‘സ്ത്രീ ഒരു കാലത്തും സ്വാതന്ത്ര്യം അർഹിക്കുന്നില്ല’ (ന സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹതി) എന്നും.

മനുസ്മൃതി മൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ 56-ാം വാക്യത്തിൽ സ്ത്രീ പുജിക്കപ്പെടേണ്ടവളാണെന്ന് പറയുന്ന ഭാഗം പ്രസിദ്ധമാണ്.

യത്ര നാര്യസ്തു പുജ്യന്തേ രാമന്തേ തത്ര ദേവതാം

യത്രൈത താസ്തുന പുജ്യന്തേ സർവാ സ്തത്രാ ഫലാഃ ക്രിയാഃ

“എവിടെ സ്ത്രീകൾ പുജിക്കപ്പെടുന്നുവോ അവിടെ എല്ലാ ദേവതകളും സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുന്നു. എവിടെ അപ്രകാരം പുജിക്കപ്പെടുന്നില്ലയോ അവിടെ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളെല്ലാം നിഷഫലങ്ങളായിത്തീരുന്നു”.

ഇതിനെക്കാൾ സ്ത്രീയെ മാനിക്കുന്ന ഏതു

മതവും മതഗ്രന്ഥവുമുണ്ട് എന്ന് ഈ ശ്ലോകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്. എന്താണ് ഇവിടെ പുജകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ 55 മുതൽ 62 വരെയുള്ള ലോകങ്ങളുടെ സാരം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. പ്രസ്തുത വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങനെയാണ്:

“അച്ഛൻ, സഹോദരൻ, വരൻ, ദേവൻ ഇവർ കന്യകയുടെ ക്ഷേമം ഇച്ഛിക്കുന്നതായാൽ അവളെ കല്യാണകാലത്തും ശേഷവും ഭൂഷണം മുതലായവകൊണ്ട് ഉപചരിച്ച് സന്തോഷപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു. എവിടെ സ്ത്രീകൾ ഭൂഷണം മുതലായവകൊണ്ട് സന്തോഷം പ്രാപിക്കുന്നുവോ അവിടെ എല്ലാ ദേവതകളും സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുന്നു. എവിടെ സ്ത്രീകളെ പുജിക്കുന്നില്ലയോ അവിടെ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിഷഫലമായിരിക്കും. ഏതു കുലത്തിൽ സഹോദരി മുതലായവർ വസ്ത്രങ്ങളില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നുവോ ആ കുലം നശിച്ചുപോകും. ഏതു കുലത്തിൽ അവർ അപ്രകാരം വ്യസനിക്കുന്നില്ലയോ ആ കുലം വൃദ്ധിപ്രാപിക്കും. സ്ത്രീകൾ വേണ്ടവിധം ഉപചരിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ ‘ഈ വംശം നശിക്കട്ടെ’യെന്ന് ശപിച്ചാൽ ആ വംശം നിശ്ശേഷം നശിക്കും. അതിനാൽ ക്ഷേമത്തെ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ സൽക്കാര ഉത്സവ കാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളെ അന്ന-വസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ സന്തോഷിപ്പിക്കണം. പത്നി വസ്ത്രാഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് സന്തുഷ്ടയാകാതിരുന്നാൽ വരനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയില്ല. വരൻ സന്തോഷിക്കാതിരുന്നാൽ വധുവിനെ പ്രാപിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ സന്താനാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാവുകയില്ല. സ്ത്രീ വസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ ശോഭിതയായിരുന്നാൽ ഭർതൃസംയോഗത്താൽ ആ കുലം വൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. പത്നിയിൽ വരൻ അനുരാഗഹീനനായിരുന്നാൽ അവൾ പരപുരുഷസംഗിയായി ഭവിക്കും. തന്നിമിത്തം ആ കുലം ഹീനമാകും”.

എങ്ങനെയാണ് സ്ത്രീ പുജിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാവുന്നു. വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ഭക്ഷണവും നൽകിക്കൊണ്ടാണ് സ്ത്രീ പുജിക്കപ്പെടേണ്ടത്. എന്തിനാണിവ നൽകുന്നത്? ഭക്ഷണം നൽകി സ്ത്രീശരീരം മാംസളമാക്കണം; പുരുഷൻ അവളിൽ അനുരക്തനാവുന്നതിനുവേണ്ടി. വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളുമണിയിച്ച് സ്ത്രീ ശരീരം സുന്ദരമാക്കണം. പുരുഷൻ അവളിൽ ആകൃഷ്ടനാവുന്നതിനുവേണ്ടി. പുരുഷന്റെ കിടപ്പറയുടെ അലങ്കാരമാക്കുന്ന രീതിയിൽ സ്ത്രീ പുജിക്കപ്പെടണം. ഇതാണ് മനുവിന്റെ വിധി.

സ്ത്രീ പ്രവാചകാഗമനത്തിനു മുമ്പ്

മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗമനത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥ വളരെ ശോചനീയമായിരുന്നു. അവർ വ്യാപകമായി ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അനന്തസ്വത്തിൽ അവർക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ സ്ത്രീകളെ ഇഷ്ടാനുസരണം വിവാഹം ചെയ്യാൻ പുരുഷൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ത്രീക്ക് ഭർത്താവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പെൺകുഞ്ഞു പിറക്കുന്നത് അവർക്ക് ദുഷ്ടകൃത്യവും ദുഃഖഹേതുവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ പെൺകുഞ്ഞിനെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമുടുന്നവരും അവർക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്നു.

“അവരിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരു പെൺകുഞ്ഞുണ്ടായ സന്തോഷവാർത്ത നൽകപ്പെട്ടാൽ കോപാകുലനായിട്ട് അവന്റെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ട് പോകുന്നു. അവൻ സന്തോഷവാർത്ത നൽകപ്പെട്ട ആ കാര്യത്തിലുള്ള അപമാനത്താൽ ആളുകളിൽ നിന്ന് അവൻ ഒളിച്ച് കളയുന്നു. അപമാനത്തോടെ അതിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമോ, അതല്ല, അതിനെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ച് മൂടണമോ (എന്നതായിരിക്കും അവന്റെ ചിന്ത) ശ്രദ്ധിക്കുക: അവർ എടുക്കുന്ന തീരുമാനം എത്ര മോശം!” (ഖുർആൻ 16:58,59).

“താൻ എന്തൊരു കുറ്റത്തിനാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത് എന്ന് (ജീവനോടെ) കുഴിച്ചുമുടപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി ചോദിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം” (81: 8,9).

സ്ത്രീ പ്രാചീന ചൈനയിൽ

മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗമനത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അറേബ്യൻ സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനത്തെക്കാൾ ഒട്ടും മെച്ചമുള്ളതായിരുന്നില്ല ചൈനയിലെ അവസ്ഥ. സമൂഹത്തിൽ നിന്ദയായ സ്ഥാനമാണ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. അതേസമയം ആൺകുട്ടിയെ ദൈവാനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ‘ഭാര്യയുടെ വാക്ക് കേൾക്കുക, പക്ഷേ, അത് വിശ്വസിക്കരുത്’ എന്നത് പ്രചുരപ്രചാരം നേടിയ ഒരു ചൈനീസ് പഴമൊഴിയാണ്.

റോമിലെ സ്ത്രീ

റോമിലെ സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ കൈയിലെ ഉപകരണം മാത്രമായിരുന്നു. പുരുഷനായിരുന്നു സർവാധികാരി. ഭാര്യക്ക് വധശിക്ഷ നൽകാൻ വരെ ഭർത്താവിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പുത്രന്റെയും പൗത്രന്റെയും ഭാര്യമാരെ വിൽക്കുവാനും നാടുകടത്തുവാനും മർദ്ദിക്കുവാനും കുടുംബനാഥന് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. കേൾക്കുക, അനുസരിക്കുക എന്നതായി

രുന്നു പെണ്ണിന്റെ ബാധ്യത. അവളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും എതിർപ്പുകൾക്കും വിലയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

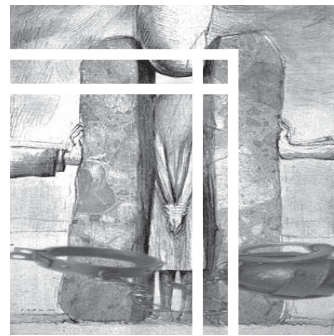
യവന സംസ്കാരത്തിലെ സ്ത്രീ

ഗ്രീക്കിലെ സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥയും ഭിന്നമായിരുന്നില്ല. കച്ചവട വസ്തുപോലെ അവർ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യമോ അനന്തരാവകാശമോ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുക, വീട്ടുജോലി ചെയ്യുക. ഇതു മാത്രമാണ് സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനമായി അവർ കണ്ടിരുന്നത്. ‘മൗനമായിരിക്കുന്നതാണ് സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മഹത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണം’ എന്നാണ് ഒരു യവന തത്ത്വചിന്തകൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പിശാചിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ് പെണ്ണ് എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആപ്തവാക്യം. വീടുകളിൽ ഭക്ഷണമേശയിൽപോലും സ്ത്രീക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്കായി പ്രത്യേകം തിരിക്കപ്പെട്ട അന്തഃപുരങ്ങളിൽ അവൾ കഴിയണമായിരുന്നു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ അവൾ ശരിക്കും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭക്ഷത്രങ്ങളിലേക്ക് സ്ത്രീകളെ ദാനം ചെയ്യുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു യവനന്മാർക്ക്. ഇങ്ങനെ ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ ഭക്ഷത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യഭിചാരകർമ്മങ്ങളിലേർപ്പെടുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; ഇന്ത്യയിലെ ദേവദാസികളെപ്പോലെ.

സ്ത്രീയും യഹൂദ മതവും

മനുഷ്യർക്കിടയിലേക്ക് പാപം കടന്നുവരാൻ കാരണം സ്ത്രീയാണെന്നാണ് യഹൂദവീക്ഷണം. വിലക്കപ്പെടുകനി സ്വയം തിന്നുകയും തന്റെ ഇണയെക്കൊണ്ട് തീറ്റിക്കുകയും ചെയ്തവളാണ് സ്ത്രീ(ഉൽപത്തി 3:12). ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കുക മാത്രമല്ല ധിക്കരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്ത പാപിയാണവൾ. ഇതായിരുന്നു സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച് യഹൂദ വീക്ഷണം. പിതാവിന്റെ അധീനതയിലുള്ള മകളെ അയാളുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ അടിമയായി വിൽക്കുകയോ ദാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാം. പഴയനിയമം പുറപ്പാട് പുസ്തകം 21: 7-11 വചനങ്ങളിൽ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

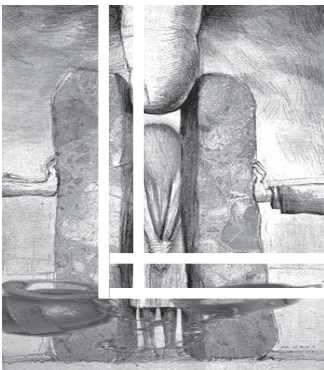
കടം വീട്ടുവാനായി സ്വന്തം പുത്രിമാരെ അടിമച്ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പോലും യഹൂദന്മാർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു (നെഹമ്യ 5:5). മതപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽപോലും സ്ത്രീക്ക് സ്വതന്ത്രമായ ഇഷ്ടമനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം യഹൂദന്മാർ നൽകിയിരുന്നില്ല. തന്റെ മകളോ ഭാര്യയോ എടുക്കുന്ന നേർച്ചകൾതന്നെയും ദുർബലപ്പെടുത്താൻ

റോമിലെ സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ കൈയിലെ ഉപകരണം മാത്രമായിരുന്നു. പുരുഷനായിരുന്നു സർവാധികാരി. ഭാര്യക്ക് വധശിക്ഷ നൽകാൻ വരെ ഭർത്താവിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പുത്രന്റെയും പൗത്രന്റെയും ഭാര്യമാരെ വിൽക്കുവാനും നാടുകടത്തുവാനും മർദ്ദിക്കുവാനും കുടുംബനാഥന് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. കേൾക്കുക, അനുസരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു പെണ്ണിന്റെ ബാധ്യത.

എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലും മതങ്ങളിലും സ്ത്രീ അടിമത്വമെന്ന ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാം അതിൽ നിന്നെല്ലാം അവളെ മോചിപ്പിച്ച മതമാണ്. എന്നിട്ടും മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ അടിമത്തത്തിന്റെ നുകത്തിൽ കീഴിലാണെന്ന് പറയുന്നവർ നിരത്തുന്ന കാരണങ്ങളാകട്ടെ തികച്ചും ബാലിശമാണ്. എവിടെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനും ചില നിയമങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും വിധേയമായാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യരാകെയും അന്യ തന്ത്രമാണെന്ന് പറയാമോ?

പുരുഷൻ അധികാരമുണ്ടെന്ന് സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലെ (30:12) വിധി. പത്തുകൽപനകളിൽ ഭാര്യയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് അടിമ കളുടെയും വളർത്തുമൃഗങ്ങളുടെയും കൂടെയാണെന്നതിൽനിന്ന് (പുറപ്പാട് 20:17, ആവർത്തനം 5:21) യഹൂദന്മാർക്കിടയിൽ സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമെന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാൻ കഴിയും.

പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുന്നതിനെ പുച്ഛത്തോടുകൂടിയിരുന്നു യഹൂദന്മാർ നോക്കിയിരുന്നത്. പ്രസവിക്കപ്പെടുന്നത് പെൺകുഞ്ഞാണെങ്കിൽ ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുന്നതിന്റെ ഇരട്ടികാലം മാതാവ് അശുദ്ധയായിരിക്കുമെന്നാണ് നിയമം (ലേവ്യ 12:15).

ബഹുഭാര്യത്വം പഴയനിയമകാലത്ത് സാർവത്രികമായിരുന്നു. അതിന് യാതൊരു നിയന്ത്രണവും ന്യായപ്രമാണം കൽപിക്കുന്നില്ല. സോളമൻ എഴുന്നൂറ് ഭാര്യമാരും മൂന്നൂറ് വെപ്പാട്ടിമാരുമുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ! (1 രാജാക്കന്മാർ 11:3). വിവാഹമോചനത്തിന്, പഴയ നിയമ പ്രകാരം, പുരുഷൻ മാത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ. ഏതു ചെറിയ കാരണമുണ്ടായാലും പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യാം. മോചനപത്രമെഴുതി അവളുടെ കൈയിൽ കൊടുക്കണമെന്നുമാത്രം.

ക്രിസ്തു മതത്തിലെ സ്ത്രീ

സ്ത്രീവിരുദ്ധമായ തത്ത്വശാസ്ത്രമല്ല യേശു പഠിപ്പിച്ചതെങ്കിലും ശേഷം പൗലോസുണ്ടാക്കിയ മതം തികച്ചും സ്ത്രീവിരുദ്ധമാണ്. പൗലോസ് പറഞ്ഞു:

“നീ അവിവാഹിതനാണോ എങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ മുതിരരുത്” (1 കൊരി 7:27).

“അവിവാഹിതരോടും വിധവകളോടും ഞാൻ പറയുന്നു: എന്നെപ്പോലെ ഒറ്റക്കു കഴിയുന്നതാണ് അവർക്ക് നല്ലത്” (1 കൊരി 7:8).

“പ്രതിശ്രുത വധുവിനെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് നല്ലത്. വിവാഹത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത് ഏറെ നല്ലത്” (1 കൊരി 7:38).

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും ഒരു കേവല പുരോഹിതമതമായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ക്രൈസ്തവദർശനം സ്ത്രീ വിരുദ്ധതയുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചത്.

സ്ത്രീയെ പാപത്തിന്റെ ഉറവിടമായും മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ നാശഹേതുവുമായി സഭാപിതാക്കൾ വിലയിരുത്തിയിരുന്നു.

സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം

ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നില്ല എന്ന് വിളിച്ചുകൂവിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന

വർക്ക് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള വല്ല അവഗണനയും അപമാനവും ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലും മതങ്ങളിലും സ്ത്രീ അടിമത്വമെന്ന ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാം അതിൽ നിന്നെല്ലാം അവളെ മോചിപ്പിച്ച മതമാണ്. എന്നിട്ടും മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ അടിമത്തത്തിന്റെ നുകത്തിൽ കീഴിലാണെന്ന് പറയുന്നവർ നിരത്തുന്ന കാരണങ്ങളാകട്ടെ തികച്ചും ബാലിശമാണ്. എവിടെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനും ചില നിയമങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും വിധേയനാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യരാകെയും അന്യതന്ത്രമാണെന്ന് പറയാമോ? ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീകളോടു മാത്രമല്ല പുരുഷന്മാരോടും കുറെ വിധിവിധികളും നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും പാലിക്കാൻ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ പുരുഷന്മാരും അടിമത്തമനുഭവിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു വിമർശകനും പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ച് പുരുഷൻ സകലവിധ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്ന പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ മതമാണ് ഇസ്‌ലാം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച മനോഹരമായ വീക്ഷണം മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത് കാണുക:

“അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നവരുടെയും അവ ലംഘിക്കുന്നവരുടെയും ഉപമ ഒരു കപ്പൽ യാത്രക്കാരെ പോലെയാണ്. അവരിൽ ചിലർ കപ്പലിന്റെ മുകൾതട്ടിലും മറ്റു ചിലർ താഴെതട്ടിലുമാണ് യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. താഴത്തെ നിലയിലുള്ളവർക്ക് വെള്ളം ആവശ്യമാകുമ്പോൾ മുകൾതട്ടിലുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ പോകേണ്ടിയിരുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ‘നാം ഇവിടെ ഒരു ദ്വാരമുണ്ടാക്കിയാൽ നമുക്ക് മുകളിലുള്ളവരെ വിഷമിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ’. അവർ ഉദ്ദേശിച്ചത് ചെയ്യാൻ അവരെ അനുവദിച്ചാൽ എല്ലാറ്റും നശിക്കും. അവരെ അതിൽനിന്ന് തടഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും” (ബുഖാരി).

ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അയാൾക്കോ സമൂഹത്തിനോ നാശകരമാകരുത് എന്നതാണ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണം എന്നർത്ഥം. ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം ആണിനും പെണ്ണിനും നൽകാൻ പാടില്ല. നൽകിയാൽ നാശമായിരിക്കും ഫലം. ഇന്ത്യയിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ മേൽ ഒരുപാട് നിയമങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനാൽ നമുക്കൊന്നും ഇവിടെ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യവുമില്ല എന്ന് നാമാരും പറയാറില്ലല്ലോ.

സ്ത്രീ-പുരുഷ സമത്വം

സ്ത്രീ-പുരുഷ സമത്വം സമ്പൂർണ്ണാർത്ഥത്തിൽ പ്രായോഗികമാണോ? ഒരിക്കലും അല്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും പ്രകൃതി വ്യത്യസ്തമാണ്. മാനസികവും ശാരീരികവും ധൈര്യബലവുമായ അന്തരം അവർക്കിടയിലുണ്ട്. ഒരേ വർഗത്തിൽ പെട്ട രണ്ടെണ്ണത്തെ പ്രത്യേക പ്രകൃതിയിൽ സ്രഷ്ടാവ് സംവിധാനിച്ചത് അവർക്ക് നിർവഹിക്കാനുള്ള ബാധ്യതകൾ വിവിധങ്ങളായതുകൊണ്ടാണ്. മനുഷ്യരെന്ന നിലയ്ക്ക് അവരിരുവർക്കും നിർവഹിക്കാൻ പൊതുവായ ഒട്ടേറെ കടമകളുണ്ട്. എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ പ്രകൃതിക്കനുരൂപമായ വിഭിന്ന ചുമതലകൾ കൂടി അവർക്ക് നിർവഹിക്കാനുണ്ട്. മനുഷ്യബുദ്ധിയോട് സമരസപ്പെടുകയും മനുഷ്യപ്രകൃതത്തെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇസ്‌ലാമിൽ മനുഷ്യപ്രകൃതിയോട് ഏറ്റുമുട്ടുന്ന നിയമങ്ങളൊന്നുമില്ല. സ്ത്രീയോടും പുരുഷനോടും ഇസ്‌ലാം അനീതി കാണിക്കുന്നില്ല. പെണ്ണായതിന്റെ പേരിൽ അവളുടെ അവകാശങ്ങൾ തടയുകയോ അവളുടെ പ്രകൃതിക്ക് യോജിക്കാത്തതും പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ ഒന്നും അവളോട് കൽപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുമില്ല.

മതപരമായ കർത്തവ്യങ്ങൾ പുരുഷനോടെന്ന പോലെ സ്ത്രീയോടും കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരം, സകാത്ത്, നോമ്പ്, ഹജ്ജ് തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങൾ. സ്ത്രീയുടെ പ്രകൃതിയെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ചില ഇളവുകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് അവളെ പ്രയാസങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

“സത്യവിശ്വാസികളും സത്യവിശ്വാസികളും അന്യോന്യം മിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവർ സദാചാരം കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തിൽ നിന്ന് വിലയ്ക്കുകയും, നമസ്കാരം മുറപോലെ നിർവഹിക്കുകയും, സകാത്ത് നൽകുകയും, അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരക്കാർക്ക് അല്ലാഹു കരുണ കാണിക്കുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിമാനുമാണ്” (9:71).

ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ പ്രതിഫലത്തിൽ സ്ത്രീയെയും പുരുഷനെയും ഇസ്‌ലാം തുല്യമാക്കുന്നു. ഖുർആൻ പറയുന്നു:

“ഏതൊരു ആണോ പെണ്ണോ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് സൽകർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം നല്ലൊരു ജീവിതം തീർച്ചയായും ആവ്യക്തിക്ക് നാം നൽകുന്നതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ഉത്തമമായ

തിന് അനുസൃതമായി അവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം തീർച്ചയായും നാം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും” (16:97).

“അപ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷിതാവ് അവർക്ക് ഉത്തരം നൽകി: പുരുഷനാകട്ടെ, സ്ത്രീയാകട്ടെ നിങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളുടെയും പ്രവർത്തനം ഞാൻ നിഷ്ഫലമാക്കുകയില്ല” (3:195).

സ്ത്രീ പാപത്തിന്റെ ഉറവിടവും നാശഹേതുവും പിശാചിന്റെ സന്തതിയുമാണെന്ന് ഇസ്‌ലാം പറയുന്നില്ല. അത്തരം തലതിരിഞ്ഞ വിശ്വാസങ്ങളെ ഇസ്‌ലാം തിരുത്തിക്കുറിച്ചു. മാനുഷികപദവിയിൽ അവർ തുല്യരാണെന്ന് ഇസ്‌ലാം പ്രഖ്യാപിച്ചു:

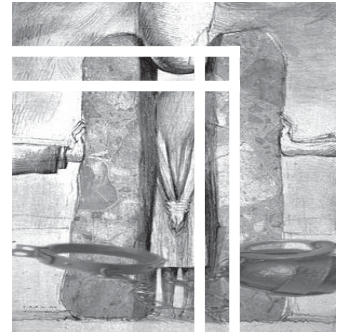
“മനുഷ്യരേ! നിങ്ങളെ ഒരേ ആത്മാവിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ച നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക...” (ഖുർആൻ 4:1).

നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: “മാന്യനല്ലാതെ സ്ത്രീകളെ ആദരിക്കില്ല. ദുഷ്ടനല്ലാതെ അവളെ നിന്ദിക്കുകയുമില്ല” (ഇബ്നു അസാകീർ).

മുആവിയ(رضي الله عنه) പറയുന്നു: “ഞാൻ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ! ഞങ്ങൾക്ക് ഭാര്യമാരോടുള്ള ബാധ്യതകൾ എന്തെല്ലാമാണ്? പ്രവാചകൻ(ﷺ) പ്രതിവചിച്ചു: ‘നീ ആഹരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവളെയും ആഹരിപ്പിക്കുക. നീ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൾക്കും വസ്ത്രം നൽകുക. മുഖത്ത് അടിക്കാതിരിക്കുക. പുലഭ്യം പറയാതിരിക്കുക. വീട്ടിൽ ഒഴികെ (പിണങ്ങിയാൽ) അവളുമായി അകന്ന് കഴിയാതിരിക്കുക’” (അബുദാവൂദ്).

ഇസ്‌ലാം പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവിന്റെ മതമാണ്. മനുഷ്യന്റെ ഐഹിക, പാരത്രിക ജീവിത സൗഭാഗ്യത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ കൃത്യമായി അവനേ അറിയാം. അതറിയുന്ന സ്രഷ്ടാവ് സ്ത്രീക്ക് ചില അവകാശങ്ങൾ നൽകി. അവ മാനിക്കുവാനും നടപ്പിലാക്കുവാനും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം അവൾക്ക് ചില കടമകളും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുമുണ്ടെന്നും അറിയിക്കുകയും അവ നിർവഹിക്കാൻ അവളോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുസ്‌ലിം നാമധാരികളായ വല്ലവരും തങ്ങളുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾക്ക് മറയായി ഇസ്‌ലാമിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് പർവതീകരിച്ചു കാണിക്കുകയും ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥ വശത്തെ തമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മാനുതയല്ല എന്ന് വിമർശകർ അറിയേണ്ടതുണ്ട്.

ഇസ്‌ലാം പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവിന്റെ മതമാണ്. മനുഷ്യന്റെ ഐഹിക, പാരത്രിക ജീവിത സൗഭാഗ്യത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ കൃത്യമായി അവനേ അറിയാം. അതറിയുന്ന സ്രഷ്ടാവ് സ്ത്രീക്ക് ചില അവകാശങ്ങൾ നൽകി. അവ മാനിക്കുവാനും നടപ്പിലാക്കുവാനും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം അവൾക്ക് ചില കടമകളും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുമുണ്ടെന്നും അറിയിക്കുകയും അവ നിർവഹിക്കാൻ അവളോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.

